UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Syntagma Ivris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

12 de Pretio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-97739

Visual Library

Conſtantino auo eius, & ab eius ſocero Romano cautum, *lib. 1.*
iuris Orientalis, conſtitutione 3. περὶ χωρείων τῶν δυνατῶν. Et Romæ
lege Stolonis prohibitum, ne ciuis Romanus vltra quingenta
iugera agri compararet. Fuit enim lex Licinia ea quoque dicta, a
C. Licinio tribuno ple. qui eius auctor fertur poſt exactos reges,
anno 365. *Varro, libr. 1. de re ruſti. cap. 2.* Definitus etiam eadem
lege fertur ſeruorum & liberorum numerus, per quos ea iugera
cuſtodirentur. De numero tamen iugerum Plinius Iunior diſſi-
det, *Plin. libr. de viris illuſtrib. dum de Stolone agit.* Nec ita multo
poſt Stolo ipſe lege ſua damnatus eſt, quod mille iugerum agri
5 cum filio poſſideret. ¶ Sunt † ſingulis regnis, & prouinciis, & ci-
uitatibus impoſiti modi certi vendendarum rerum, quos tranſ-
gredi impune non licet, & quibus non obſeruatis, irritæ vendi-
tiones ſunt, de quibus latius agere faſtidioſum eſſet. Sunt etiam
& iure ciuili venditiones quædam, quæ quidem abſolutæ non
prohibentur, ſed quæ non niſi certa forma permittuntur:
veluti iure feudorum, non poteſt feudum a cliente vendi, ſine
auctoritate domini patroni, *§. 1. de controuerſ. feud. inter domi. &*
emtorem, §. Imperialem, & §. callidis, de prohibita feud. alie. per Lo-
thar. in vſibus feud. niſi inter agnatos *§. 1. de alien. feudi paterni, in*
vſibus feudor. qua de re nos proprio loco in rebus cum de feudo
agimus, tractamus. Ex generali tamen Galliarum conſuetudine
feudalia redacta ſunt ad formam, & naturam patrimonialium,
quod pertinet ad ius ſucceſſionis particularis & vniuerſalis, pau-
cis exceptis, *Ioannes Faber, in proœmio Inſtitut. Iacob. de Bello Viſu,*
ti. in quibus cauſis feudum amittat. in praxi, Guido Papæ. deciſio. 59.
& 297. Petrus Iacob. in praxi, titulo, de conditione ex lege, Imperia-
6 *lem, §. callidis.* ¶ Iure † quoque ciuili emphyteota non poteſt
vendere ἐμπονήματα ſua, id eſt, meliorationes, ſeu prædium cli-
entelare, niſi conſulto domino, & denuntiatione ei prius facta,
vt vel emat, vel aliis emere permittat, & alterutrum eligat intra
duos menſes: quibus elapſis ſoluta quinquageſima parte pretii
venditionis, iure cliens libere vendit, *l. fin. de iure emphyt.* vocant
hanc quinquageſimam, laudimium, quod quamuis iure ciuili
50. pars pretii ſit, tamen hodie ſecundum conſuetudinem loco-
rum, vel ex lege traditionis exigitur, prælationis iure tantum lo-
cum habente, ſi ſibi dominus clientelaris, non ſi pro alio, quan-
tumuis amico, retinere velit, nomine ſuo fucum faciens *l. fi. §. ſed*
nec hac occaſione, de iure emph. & ita iudicatum, *Guido Papæ. quæ-*
ſtione 411. vt nec prælatio, poſt laudimia probata & electa habet
7 locum, *dict. quæſt. 411.* ¶ Iuriſdictiones † propria natura quoque,
nec vendi nec emi poſſunt. Quia perſonæ, in quas exercentur, li-
beræ, æſtimationem nullam ſubeunt, *leg. liber homo, ad legem A-*
quiliam: & cum omnis iuriſdictio, & magiſtratus, a lege, vel a
principis manu pendeat, *leg. 2. § nouiſſime, de origine iur. leg. 1. ad le-*
gem Iuliam, de ambitu, non auſim aſſerere honeſtum eſſe, ſi non
dicam iniuſtum, hoc munus iudicandi publicum, *in l. quippe, de*
iudic. l. fin. §. iudicandi, de muner. & honor. & diuinum, a quo iudi-
ces Dii, mercatoribus & propolis pretio diſtrahere, quibus oc-
caſio delinquendi porrigitur, vt, dum ea quæ emerint, carius di-
ſtrahere & vendere lucri cauſſa, & damni reſarciendi, quod ex
emtione paſſi ſunt, conantur, promiſcue aliena a boni iudicis
officio, & indigna dictu amoliuntur, & ſedem iuſtitiæ ſordibus
polluunt, in magnum dedecus eius, qui clauum iſtis committit,
atque in perniciem totius populi. Sed cum res ipſa ſatis de ſe lo-
quatur, omittamus iſtam iuſtiſſimam, & alibi a nobis relatam,
querelam, quæ tandiu deſpectui erit, quandiu pecunia oculos
principum & aures faſcinauerit. Iam enim receptum eſt conſue-
tudine, vt dicunt, Galliæ iuriſdictiones reductas ad rem & natu-
ram patrimonii, vt & feuda: & exemplo aliarum rerum a priua-
tis emi & vendi, *Petrus Iacobi, titul. de ſucceſſ. feud. & de cauſſis ex*
quib. iure feudum amit. Rectius tamen Zoa Imperatrix Orientis,
cum ſorore Theodora conſorte, ſtatuit, ne magiſtratus vel prin-
cipatus venderentur, vt antea factitatum, *lib. 1. iuris Orientalis ex*
eius conſtitutionibus ex Cedreno, titulo, περὶ τοῦ ἀπειράτω τὰς ἀρχὰς
ὠνεῖσθαι, id eſt, de non vendendis magiſtratibus, ſicut & Alexander
Seuerus Imperator, honorem iuris & gladii nunquam vendidit,
dicens: *Neceſſe eſſe vt qui emit, vendat: & ego non patiar mercatores*
poteſtatum, quos ſi patiar, damnare non poſſum: erubeſco enim punire
eum hominem qui emit & vendit, Ælius Lamprid. in vita Alexan.
8 *Seueri.* ¶ Fertur † Numæ edictum, ne piſces qui ſquamoſi eme-
rentur, ad pollinctum emere fas foret, ſcilicet ne nimis magno
in funeralibus cœnis mercarentur obſonia: quam cœnam pol-
lincturam dixere: in qua etſi nihil deeſſet, omniaq; affatim ſup-
peterent, lætari tamen minime decebat, *Alex. ab Alexan. Genial.*
dier. li. 3. c. 7. Martianus etiã reſpondit dominos ſeruos ſuos, quã-
tumuis criminoſos, ea lege vt cum beſtiis depugnent, *l. domini,*
42. de contrahen. em. in P. vendere non poſſe. Rei litigioſæ quoq;
odioſa venditio eſt & improbata, *l. cenſemus, de litigioſ. C. vide de*
ea venditione, Guid. Pap. q. 337. Bar. in l. quod ſæpe, §. ſi quis amico, de
contrahen. em. P. Petrum Iacob. in tit. de re litig.

De Pretio. Cap. 12.

1 *Pretium pro ſubſtantia in emtione.*
2 *Pretii nomen & generaliter æſtimatio eſt, & proprie emtionem indicat.*
3 *Pretium in pecunia conſiſtit numerata in emtione.*
Emtionis & permutationis differentia, & ſimilitudines, eod.
4 *Pretium in emtione quid faciat.*
Emtionis & locationis differentia, eod.
5 *Fidem haberi de pretio quid eſt.*
6 *Emtio quando transferat dominium.*
7 *Procurator vendens, an poſſit habere fidem de pretio.*

IAm dictum eſt de rebus, † quæ ex parte venditoris in emtio- 1
nem veniunt, pro merce: dicendum nunc de pretio, quod ac-
cedit loco rei, *l. ſi & rem, de petit. hered. l. quia pretio, de vſufruct.*
veluti per contributionem, ex parte emtoris, ad æqualitatem
materiæ conſtituendam, *l. 1. de contrah. em. P.* Sine pretii itaque
conuentione, emtio non poterit conſiſtere, *l. 2. §. ſine pretio, & l.*
in venditionib. de contrah. em. in P. §. pretium autem, eo. ap. Iuſtin. l.
emti. C. eod. titul. §. 1. de locat. & conduct. eſtque imaginaria, & nulla
venditio, quæ pretium non habet, *l. nuda, 55. de contrahen. emtio.*
P. Et proprium ſymbolum emtionis, pretium, vt Iulius Pollux
inter eius ſynonyma annumeret, argento commutare, pecunia
amittere, *Iulius Pollux, libr. 3. Onomaſtic. cap. 36.* ita proprie em-
tionem pretium arguit, *l. 3. de prædiis curialib. libr. 10. C. l. pretium,*
de reſcindend. vendition. Latius tamen vſurpata acceptione no-
minis pretii, eo omnem æſtimationem contineri placet, *vt apud*
Paul. in l. cum emtor, 38. §. final. de damn. infect. P. & in l. in ſumma,
§. inſtrumento, de condiction. indebit. P. & pro præmio apud Vlpia-
num *in l. lex Cornelia, 5. §. final. de iniur. in P.* pro mercede locatio-
nis, ſiue pro penſione, *l. & l. hæc diſtinctio, § cum fundus, l. quod ſi*
domus, & l. inſulam loca. P. pro pœna, vt quidam volunt, *l. vtrum,*
in fin. de petit. hered. P. Sed id metaphoricõs potius, vt & pro a-
lia qualibet æſtimatione, quæ pecunia fit. Omnia enim pecunia
æſtimari poſſe in dubium non venit, & ideo pecuniæ nomine
res alias contineri, *c. totum, 1. q. 3. l. 2. C. de conſtit. pecunia, l. pecuniæ*
verbum, 178. de verb. ſignif. P. Hic † tamen pretium dicitur nu- 2
mis facta æſtimatio, nec ſine numis facta emtio proprie dici-
tur, ex Neruę & Proculi ſententia, quę vt verior probatur a Pau-
lo Iuriſconſul. *in l. 1. §. ſed an ſine numis, de contrah. emtio.* Preti-
um in pecunia † numerata conſtitui debet, *gl. in l. naturalia, §. &* 3
cum do. de præſcri. ver. P. Barto. in l. quoties, de iure dot. textus in l.
emti. de contrahen. emtio. vel quæ numerari poſſit. Qua nota a
permutationis contractu, qui valde affinis eſt, *l. 2. C. de rerum per-*
muta. l. fin. eo. P. l. fi. ex quib. cau. in poſſeſſio. eat. lib. 42. P. tit. 4. emtio
diſtinguitur: cum in permutatione res pro re detur, at in emtio-
ne pretium pro re, *l. 1. de rerum permut. P. l. 1. § penul. de contrah.*
em. P. Et alio modo, quod emtio conſenſu fiat, *dict. a l. 1. de contra-*
hen. em. P. vt poſtea, Deo fauente, dicetur, permutatio, rei tradi-
tione, *l. ex placito, de rerum permuta.* & in permutatione contra-
hentium vterque permutator: cum in emtione, alius emtor, a-
lius venditor ſit: in aliis fere pares. Nam vtraque conuentio eſt
bonæ fidei, *l. actionum, de actio. 2. C. de rerum permuta.* Ex vtraque
vſucapiendi paratur cauſſa, *l. 1. de rerum permuta. C.* Ex vtraque e-
uictio, *l. 1. de rerum permu. C.* redhibitio, *l. ſciendum, § penult. de æ-*
dilit. edict. quia in vtraque ſanitas promittitur, *l. 2. de rerum per-*
muta. & l. ex emto, § animalium, de actio. emt. P. Atque Plinius per-
mutationem emtionem dixit, *lib. 33. capit. 1.* his verbis: *Commer-*
cia victus gratia inuenta, alios coriis bonis, alios ferro, captiuiſque re-
bus emtitaſſe tradit Homerus, de quo & nos alibi, dum in crimini-
bus agitur de falſa moneta, & dum de charactere, materia & pon-
dere numi. Ex illa enim communi, & rerum commutatione,
qua inutilia vtilibus tantum permutabantur, nata permutatio
emtionis, electa materia quæ ex conſenſu fieret rerum æſtima-
tio, *d. l. 1. de rerum permuta. & l. 1. de contrah. em. P.* Sic enim Plato
2. de Legib. ἀγορὰ δ' ἡμῖν καὶ νόμισμα καὶ ἀλλαγῆς ἕνεκα γενήσεται, id
eſt, *forum & pecunia erit commutationis cauſſa.* Et Ariſtoteli
5. Ethicorum, capit. 5. ὑπάλλαγμα τὸ νόμισμα, *ſubſidiaria com-*
mutatio nummus. ¶ Pretium, † in emtione, eſt æſtimatio 4
valo-

valoris rei venditæ, quo nomine pretium emtionis differt a locatione, in qua & datur pecunia pro mercede ſeu penſione, *l. 1. § ſi quis ſeruum depoſ. in P. gl. in l. qui quatuor, § qui hortos, de lega. 3. l. 1. loca. in P.* non pro æſtimatione rei, *glo. in l. 1. § 1. in verbo, in agendo, de ſuperficie.* pro vſu vel vſufructu, & commoditate: quamquã & catachreſticῶs locationis merces, dicatur pretium. *vt in l. ſi quis ante, in fin. de acquirend. poſſeſſio. l. qui inſulam, § qui ædem, & l. ea lege, 53. § loca. & l. inſul. 60. locat.* Sicuti & aliquoties magis improprie emere & vendere, pro conducere & locare, *l. vt in l. 2. qui, C. loca. in l. inſulam, § qui ædem, & in l. ea lege, § qui ædem, eod. tit. in P. l. cotem, § Cæſar, de pub.* cum tamen longe lateque inter ſe hæc differant & diſtent: vel eo maxime quod per locationẽ res nõ mutet dominum, vt in emtione. *l. conuenit, de contrah. emti. P. l. non ſolet, loc. P.* Et proinde diuerſo modo fiant. *l. ſciendum, de ædil. edict. P.* Fit & penſio locationis cauſſa alio modo, quam pecunia, vel tritico, vel aliis rebus: ſine pretio tamen emtio non eſt. ¶ Et † ita in ea
5 vel pecunia numerãda eſt, vel fides de pretio haberi debet, id eſt, debet emtori credi quod ſoluet, ſi præſentem non habet pecuniam. *§ 1. de emtio.* Datur & interdum res pro pretio venditore volente in ſolutum, *l. cum pro pecunia, l. manifeſtum, & auth. hoc niſi, de ſoluti. C. auth. hoc ius porrectum, de ſacroſan. eccleſ. l. pretii cauſſa, C. de reſcinden. ven.* vt & quandoque pactum pro pretio, *Iabol. in l. fundi partem, 79. de contrahenda emt.* Et Pomponius Iuriſconſ. *Quod vendidi,* inquit, *aut tradidi, non aliter fit accipientis, quam ſi aut pretium nobis ſolutum ſit, aut ſatis eo nomine factum, vel etiam fidem habuerimus emtori ſine vlla ſatiſdatione. l. quod vendendi, 19. de contrahenda emtio. idem in l. procuratoris, 5. § penultimo de tributor. actio. lib. 14. P. titu. 4.* Videtur autem fidem ſequi emtoris, qui & diem ad ſoluendum debitori conſtituit. *l. ad ſolutionem, de re iudic. C.* Alioquin venditor rem vendicat venditam, ſi is qui emit, dicebat ſe paratam habere pecuniam, nec dedit, *d. § penult. l. procuratoris, 3. de pignora. actio.* niſi & paratus ſit dare pretium, *l. diligenter, manda. in P. l. ſi ventri, § in bonis, de priuileg. creditor.* Si tamen tum emtio facta eſt, emtor non dixit ſe paratam habere pecuniam, videtur emtor pecuniam præſentem non petẽdo, fidem habuiſſe de pretio, nec rem ideo repetit, *§ venditæ, de rerum diuiſ. l. ex emto, de actio. emt. l. vt res, de contrahen. emt. P.* nec retractatur venditio, ſed agitur rata manente emtione ad pretium. *l. inciuile 12. de rei vindic. lib. 3. C. titu. 32. l. non idcirco, 12. de contrahen. emti. C. l. 1. C. de actio. emt.*

6 ¶ Si † tamen antequam emtæ rei dominium traditione, vt fit, *l. quoties, C. de rei vindic.* non fuerit tranſlatum, ante numerationem pretii, venditor non tenetur rem tradere, nec poteſt dici in mora tradendi, minuſq; conueniri poteſt ad tradendum, niſi dato pretio, ſi ea lege, vt pecunia traderetur emtio fiat, vt ſolet, id eſt, non habita fide de pretio: imo hoc caſu partem pretii numerando non poteſt partem rei petere: quia ita contractum æs alienum diuidi non poteſt, *l. fiſtulas, 78. § qui fundum, de contrahen. emt. P. l. Iulianus, 14. § offerri, de actio. emt. P.* & venditor vſque ad integram ſummæ ſolutionem, retinere poteſt rem venditam in pignus, *d. § offerri, l. quod ſi nolit, 31. § idem Marcellus, de ædilit. edict. lib. 21. P. tit. 1. l. hereditatis venditæ, de heredit. vel actio. ven.* neque enim dominium pro parte quæritur, neque pro parte, & niſi totum venditor alienaſſet. *l. ſi rem, de ſolut. P.* Æquius tamen viſum eſt, vt pro parte ſoluti & admiſſi pretii, fructus pertineant ad emtorem. *vt in l. fin. de feud. dotal. C. in P. Bartho in d. l. qui fundum, l. fiſtulas.* Sicut tradita re, emtor qui percepit fructus, qui pretium integrum nõ ſoluit, tenetur ad vſuras pretii. *l. curabit præſes, 5. de actio. emt. C. l. Iulianus, § ex vendito, de actio. emt. P.* Obſeruandum hic ita demũ ſine pecunia præſenti, fide habita pretii vel expreſſe, vel tacite, transferri dominium rei traditione, quando a domino venditio fit & traditio. At ſi mandato domini veniat res, dubio non caret quæſtio. Quare diſtinguendum: vt ſi officio iudicis vendantur pignora, ea oportet præſente pecunia diſtrahi, non ea lege, vt poſt tempus pecunia ſoluatur, *l. a diuo Pio, 15. § ſed et ſi emtor, de re iudica. in P. l. ſi procurator, 5. § 1. de iur fiſc. P. l. 1. C. eod. tit.* nec enim diſtractio pignoris conceſſa alia ratione eſt, quam vt ex illa pecunia
7 confletur: definitaque eſt poteſtas vendendi. ¶ Si † tamen procurator ſit qui vendit, qui mandatum habeat cum libera adminiſtratione, poterit vendendo habere fidem de pretio, niſi nominatim a domino prohibeatur, *Bartho. in d. § ſed et ſi emtor, l. a diuo, & in l. cuicunq́; § fin. de inſtitor. actio.* vel colludat in fraudẽ domini cum emtore. *l. qui fundum, 7. § procurator, pro emt. lib. 41. P. tit. 5.* Lex Platonis de pretio ſtatim ſoluendo hæc. *Quæcunq́; emendo, aut vendendo commutantur, in ſtatuto fori loco permutentur, dando accipiendoq́; vltro citroq́; rem, & rei pretium illico, nec alicubi alibi. Nulla vero emtio, aut venditio ad terminum fiat: quod ſi aliter, aut in aliis locis permutatio facta fuerit, nullum ſit ſecundum legem, de ipſa iudicium. Plato, lib. 11. de Legibus.*

Quomodo Pretium emtionis certum eſſe debeat.

Cap. 13.

1 *Pretium emtionis certum eſſe debet, quomodo.*
Certum quid dici poſſit, eod.
2 *Pretium certum & definitum ſtatuitur, a contrahentibus, magiſtratibus, & lege.*

PRetium in emtione † conſtitui debet certum, *§ pretium autem, de emtio. & vendit.* videlicet de quo inter contrahentes conuentum ſit. Ideo non valet emtio, cuius pretium in ementis, aut vendentis relatum eſt arbitrium, *l. in ementis, C. de contrahend. emt. l. quod ſæpe, § 1. eod. tit. P.* quamuis in arbitrium tertii poſſit cõferri, vt quanti is æſtimauerit, tanti vẽdita ſit, qui tñ ſi noluerit, vel nõ potuerit æſtimare, irrita fit emtio, vt pretio deſtituta. *l. fi. C. de contrah. emt. § pretium, & ſeq. eo. ap. Iuſtinia.* Sic relatione facta ad æſtimationem alicuius, eius æſtimatione in certum pretium certum erit. Sicuti quãdo relatio fit ad aliam emtionem, vt quanti eum tu emiſti, aut quantum pecuniæ habeo in arca, tanti emo. *l. hæc venditio, 7. § huiuſmodi, de contrah. emt. P.* Huius rei fortiſſimum argumentum a ſententia, quæ cum certa dici debeat a iudice, *§ curare, de actio. l. 3. de ſenten. quæ ſine cert. quant. lib. 7. C. titu. 36. l. quid tamen, § Pomponius, de arbit. P.* certa dicitur, relatione ad petitionem certam facta, *d. l. 3. de ſenten. quæ ſine cert. quant. l. 1. in fine, ſi pars hered. peta. l. ait prætor, § 1. de re iudicata, l. quæ de tota, § fin. de rei vin. P. § ſi quis agens, de actio.* vel ad aliud certum, vt ad ſolutum. *l. ait prætor, § 1. & l. in ſumma, de re iudic. in P.* Eiuſmodi quoq; ea erit valida relatiua venditio certa: eſto mihi emtus fundus centum, & quanti eum pluris vendidero: augeturq; pretium, ſi pluris emtor vendiderit, *Vlp. in d. l. hæc venditio, § fi. de contrah. emt. Paul. l. ſi pater, 12. § penul. de pact. dotalib. P.* Certum quoque pretium dicetur, cuius ſpecies, qualitas & quantitas apparet, aut nomine ſuo, aut demonſtratione, quæ vice nominis fungitur. *Paul. l. certum eſt, 6. de reb. credit. in P. l. ſtipulationum, & l. ſequ. de verb. obligatio.*

¶ Certum † porro pretium debet eſſe, vel auctoritate con- 2
uentionis eorum qui contrahunt, vel auctoritate magiſtratus, vel auctoritate legis. Contrahentes ad certitudinem & placitum reducunt pretii cauſſam, minutis interrogationibus. *l. ſi voluntate, C. de reſcind. vend.* Sic enim dominis rerum tantum conceſſum eſt, iure communi, rebus ſuis pretia ſtatuere, *l. nemo exterus, de Iudæis, C.* neque cogi alio quam quo voluerint pretio ad arbitrium ementis diſtrahere. *Paul. in l. non enim æquum eſt, 9. rerum amotar. lib. 25. P. tit. 3. l. ſi tutor, 8. de in litem iuran. lib. 12. P. tit. 3.* Quod inuitis nobis, nemo res noſtras retinere debeat, *l. ſi filiusfamilias, 25. § 1. ſolut. matrimon. P.* neque in alienis rebus, quid fieri, vel paciſci contra domini voluntatem, ſecta noſtrorum temporum patitur, *l. fin. C. de pactis 2. de iis qui ſunt ſui vel alien. iur. P. l. in diem, de aqua plu. arcend. P.* vti neque emere, vel vendere quiſquam cogendus eſt, *l. nec emere, de iure deliberan. C. l. inuitum, C. de contrahen. emt.* ſi de non venalibus, placuit Seuero & Antonino CC. ius non eſſe ordini cuiuſque ciuitatis pretium grani quod inuenitur ſtatuere ciuibus. *l. 3. § 1. ad legem Iul. de anno. P.* Lex & magiſtratus etiam certum pretium conſtituunt, lex Platonis de pretio certo hæc: *Qui vendit in foro aliquid, nunquam rei ſuæ venalis duo pretia dicat, ſed cum ſimplex impoſuerit pretium, ſi non vendiderit, referat: iterum & eadem die nec maius, nec minus pretium petat. Plato libro 11. de Legibus.* Athenæus, ex Alexide in Pyleis, ſimilem legem Ariſtonici refert his verbis, *libr. 6. diphnoſo. capit. 2.*

Ariſtonico nullus fuit prudentior,
Latore legum: ponit hic legem quoq́;.
Nunc, venditor ſi piſcium quis vendidit
Pretio minore quam petiuit, illico
In carcerem vt ducatur: æquo ſint vti
Pretioq́; contenti, domum vel putridos
Piſces ferant hi veſperi, Mittas anum,
Mittatur aut puer, ſenex ve, protinus
Omnes ement ex lege.